

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5367/2019
25.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Добриле Страјина, Катарине Манојловић Андрић и Гордане Џакула, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владан Гајић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Татјана Давидовић, адвокат из ... и ВВ из ..., чији је пуномоћник Сениша Миладиновић, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији туженог ВВ, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1625/2018 од 04.07.2019. године, исправљене решењем истог суда Гж 1625/2018 од 02.09.2019. године, у седници одржаној 25.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог ВВ, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1625/2018 од 04.07.2019. године, исправљене решењем истог суда Гж 1625/2018 од 02.09.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог ВВ, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1625/2018 од 04.07.2019. године, исправљене решењем истог суда Гж 1625/2018 од 02.09.2019. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 2992/14 од 13.12.2017. године, првим ставом изреке, одбијен је предлог првотуженог за прекид овог поступка до правноснажног окончања поступка пред Секретаријатом за послове легализације објекта број .. и .. од 02.12.2009. године. Другим ставом изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени ББ да тужиоцу исплати на име стицања без основа за коришћење једнособног стана који се налази у сутерену леве половине куће у улици ... број .., почев од 21.04.2009. године до 16.09.2014. године укупан износ од 485.623,98 динара, са каматом прописаном Законом о затезној камати на појединачне износе од дана доспелости сваког месечног износа па до исплате у појединачно одређеним месечним износима у овом ставу изреке. Трећим ставом изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени ББ да тужиоцу исплати на име накнаде штете на једнособном стану који се налази у сутерену леве половине куће у улици ... број .. износ од 60.149,67 динара, са каматом прописаном Законом о затезној камати почев од 02.08.2017. године, па до исплате. Четвртим ставом изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени ВВ да тужиоцу исплати на име стицања без основа за

коришћење гараже која се налази у сутерену леве половине куће у улици ... број .. у ... почев од 21.04.2009. године до 16.09.2014. године укупан износ од 208.218,98 динара са законском затезном каматом на појединачно одређене месечне износе, као у овом ставу изреке, од доспелости па до исплате. Петим ставом изреке, обавезани су тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 294.800,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1625/2018 од 04.07.2019. године, исправљеном решењем истог суда Гж 1625/2018 од 02.09.2019. године, првим ставом изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужених и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом и трећем изреке, као и у деловима ставова: другог, за износ од 451.055,93 динара и четвртог, за исплату износа од 193.309,86 динара, у појединачним месечним износима наведеним у тим ставовима изреке, за период од октобра 2009. године, закључно са септембром 2014. године са законском затезном каматом на појединачне месечне износе наведене у тим ставовима изреке, почев од 06. у текућем месецу до исплате. Другим ставом изреке, преиначена је првостепена пресуда у преосталим деловима ставова другог и четвртог изреке, тако што су одбијени као неосновани тужбени захтеви тужиоца за исплату износа за период од априла закључно са септембром 2009. године од још 34.586,05 динара од туженог ББ у појединачним месечним износима наведеним у другом ставу изреке и 14.909,12 динара од туженог ВВ у појединачним месечним износима наведеним у четвртом ставу изреке, са законском затезном каматом на појединачне месечне износе почев од 06. у текућем месецу до исплате. Трећим ставом изреке, преиначена је одлука о трошковима поступка садржана у ставу петом изреке првостепене пресуде, тако што су обавезани тужени да тужиоцу исплате износ од 211.360,00 динара.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужени ВВ је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/14 и 87/18)

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је стицање без основа због коришћења непокретности тужиоца без правног основа. Врховни касациони суд налази да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, с обзиром на то да су питања на која се указује као спорна, везана за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а побијана другостепена пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањима. Осим тога, ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, а указивањем да тужиоцу не припада накнада за коришћење непокретности јер тужени

ВВ није био у државини спорне непокретности, заправо се оспорава утврђено чињенично стање и оцена изведених доказа, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради стицања без основа и накнаде штете поднета је 16.09.2014, године, а вредност предмета спора је 753.992,62 динара. Тужени нису јединствени супарничари, у смислу члана 210. ЗПП, па се оцена дозвољености ревизије цени у односу на сваког од тужених појединачно.

Пошто вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде од 193.309,86 динара очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**